

30

Donnerstag
Linn

31

Verg. jil. pe.
vul

32

Kr. jil. pe.
vul

These men survive.

Kasy'ne unyis!

Franklin's ship & deck sheets. Spirit F. Spicer.

Oracles:

Tra hual's

Tomorine

Egdomine

Quij's robe

Tanen yeloge

Tuis' dule

Sei. yutic

Luuk

Pirmuiche

Korishu

Gas

Pojmice

Vojshi

Narod

Tomane

Pentel

Golgate

Tanen yeloge

9/8.7.

I.

Rjevnice, Zgodovina, Čas
1. prizor.

Zgodovina sedi na vzvisenem mestu in piše. Rjevnice sedi
nižje obz njega. Skoro qude Čas.

Zgodovina: Kam hitiš, prijatelj naš?

Čas: Čas hiti, hristinja naj zapiruje! (odide)

Zgodovina: Oj hiti, iz roke x roke, - A tu se mi je
- hujši, tihau odpiči, s kuroji popisani, s
voljani, pisnikostje, s slavo, penicani, z
janastri prepletani. -

Rjevnice (pustolopi in gledalci - hujši): Pogledimo! Pogledimo!

I. rjevnica: Janča pr!

II - Janča pr!

III - Janča pr!

IV - Janča pr!

V - Janča pr!

2. prizor
Rjevnice, Čas, Janj robdle, ~~temu~~ ^{ni tuji duh} temu neboje

Janj robdle (robdle): Robdle, da! Zivela je bezpravna
raja ni tuji meč jo je mudi in gljoril tuji ja.
pau. Pohitral sem moja robdle naj prihod
narodni, sem uhajal in qude je -

Temu neboje (hijo pustolopi): Za hehlo dobo! Na to sem
spletel jaz nemeci bič neboje, s betzina se
je bičal narod sem ps mufji rogi. Gle pr se
razdvoje, razdvoje se moti in narod je etc.
del x propast, -

Tuji duh (pustolopi): Skraj in mirno sem se učitrojal, jaz
prihod puja duha in nook, keramik mudi -

Teru neolog: En miš vročota je vžgnil. V hujšo je potegnil, her
bi ga drugič mislil in upropastil morda sam,
ah! nard, bi teko neznosno pod polje - -

Tuji duh: En se pohorare našim željam.

I rojenica: Tu to zapisano je kuhaj! (Kaj ne hujšo.)
Junchu to!

II rojenica: En boji se!

III ": Groboj se!

IV ": En zadaj roloja gleta zarja!

V ": Srobdota je - - -

Genij vročote: Srobdota, da! Vrobdota v demoi je žetale
paja, ~~demoi~~ neolog je upropastil domovinu -
na duha sušine, sodražne in polleptne has.
ne zemlje je zahteval pod. - To got potleat
nem moje sušine, omleka slavnega, in
junasleca modilec polmea in vročote. En
pisal je. - -

I rojenica: Pis rojstra nem nem humorec //

II ": Jaz položila nem nem - zibke mne

III ": En jaz junasleca in ljubkar di polme zanj.

IV ": Kol dar narode nem nem dele jaz preser
grehu po tudi moč prea, da jo prenosia

V ": Jaz zapisala nem ne znojje zibke her berede:
(Galgata, vročota, smet).

Tuji duh: Pao si zapisala, recte rojenice! Kromaj je
zostedel, upadil slova his pripravil mitor
zibke ubrzi paji, umul pisal jaz - tušina, na.
vstaj dolac poad, hi ne ljubna miedu tega,
her hi jam žili. - Pesti po steti, vael se je
povar po svoj koropi, zemlje se je zamajala, zibke
ni voh se čut je v nedolžnih voh oboki in
meter. Glad in huda, her volje, se je miedu v

skasni kaos. - En praga naga u je pite in pami. -
(Zamisljivo) En kajal je ipak drugi moj svet.

Egredovine (je obično list v knjigi): I hojo popisane,
s poljimi prihodnjimi, s slovi (rečene), z
junaki in prepletena - - -

I rojevanje: Junaki so!

II " " En boji so!

III " " Grobi so!

IV " " En zadnji svet je leta zaje

V " " A pomeš sta Golgota in svet.

3. prizor.

Na oltar u nečepajši loki je razmahnje. Par močvir
skelov. Grobi in grobi in grobi in grobi. Grobi u
drigue. Pite u Golgota. Teli jezi zaje s knji, kot simtel.
Ephej skeli na nji je loki, razjuni in omenje ojechi.
Na predi (kralj, star, skijem u naradni ojechi obliki s rior
pado, upne je ne jeter. Bliski ojechi ojechi, beku met.
Loki izitelke.

Skalj (ko je nečela grobi s, grobi u met): Skaj, Bro, moj Bro,
jezi in mi zapustil? Tem ti hujaj, jezi in mi in mi
huj, da uo tebe peshnis? Je uo tebe hujti ti uo je je.
dela u od rebo je zapisane na netu? - Pomeš in
in jalteti, in mi in mi in mi in mi in mi in mi in mi in mi
grobi, na boji u ojechi tupe, ki dori nio deo in
skani jeze nio. Ne sto in pte vial pte ne nio
pote. Gajani in nio klupje oči in mi in mi in mi in mi
vian. Ki je pomeš u Golgota - napuj - napuj - - -

Tajchi (z zamisljivimi glasovi): Skaj, o, huj! - Napuj, napuj!

Skalj: Nam, peshnis deca, huj?

Tajchi (nasnotetu): Napuj, napuj!

Skalj: Napuj?

Jezi svetov: Napuj! K zmagi in svetov gleti!

Opisni: K zmagi in porobi gleti!

Tugo duh: Zbog! ho' klicai na pomor! Doga, ko vidiš prga
vrota, oca poldana z veseli, ko čupaš bojni gonu
in ho' bejot pred svojim klicem - zdej se pan,
jaš o' poldeli in celo o' zmaji? Zbog! ho' tu
stoji, bekoš leuac, hi' pravi Thunda in mlatiti
skrajnega morda - - -
(bod' delci ne čuje perem „kye dom je moj“.)

Genij protode: Čuj od severa glasove! Brezje, vrtoglav,
ni ob lepejšem mrazu, ni je ilegal smak! Čevče,
ne hodi izgovor na plan in utirajo protode! Poti.
Na severu - zgoraj so mrlini jezovi, ki reče bujiš
sil. Triglav pimaša bi pogledal in kam in proti Gab.
rijel. Ves svet je, leber veselo jutruših protode!
Čast, quavni jevini narodov do letnih stal in
bejini zmaga! Dobrega med platin. (obojan steel
in tope) Salure! (Se eden) Vedur! (Se eden)
Zmaga! - Tuji duh, quavnan je ni rešene je
domovine.

[illegible]

Thal: Pinnagel from north to south, but run pinnagel to
perisecti gage.

Somrime t'z zuch' puec kralj! O kralj! Čurobodilej miy!

Kedj: Part marel je veliki teden in celo cij Kalovaj's
zavrsti se velikim noću na vaterjenski morem.
A, naroda ti, bi se preživio težko preživljiva, bi
to je bilo dan, zato dan pobjede - Gornali: Pobjede
michi bi se je zmagala, a pobjede zavrsti se edino slova.
Zato ras pobjede se, bi se je hodi in go prav
miji: Pobjede, da na razgovorah stavlja danu

† najprij glasni gatra, videti je zgodovinsko samo oveljano. Ko grafi
stebe, se dožne temni gatra

notre domoine.

Trupla svetost: Trpinat hruja, venec prepleten z poliscimij rožami).
T tam poliscim se bojuje naj ljubezen mame, ljubezen
vsega naroda do tebe, hvalj du do domane zemlje. V
zvela tega podarimo ti venec poliscih cvetk, prepleten je s
hrujem poliscim in hrujem bozice, o hvalj, aviem s
svetimi odci in sveti, gorjem z zvelobu vsega naroda.

Trasj: Pzdarjeme mi ~~pod~~ perke drage, probijane pro
voshodno sticho. Ne pzdarjam vas dok hvalj,
bit oie vas, pzdarjam, ~~bit oie vas, pzdarjam~~,
~~bit oie vas, pzdarjam~~ bit drage milo, drage deo, te, vas navel,
plaznijasam.

5. prison

Smrt (je plogila izje prečila in polži hlačin prkor na pravo):
 Sedaj ne prst! Konica je praje Dob!

Shaf' (u zgenodi ne qeritol.)

Maia (u qerbasipje ni bluipje): O zar! Kesh' je miter!

Sms: Pied meng' je ruck guak; herse in beak; bogel in alog.
(Lgine.)

Narod: Kieži je mater.

Tonnovine (loži se prethodi, polji; ne kaže nene, ki ga
je pravele letje niter) knjiščevost, ali knjiž
nihodar!
(Med siho godbo ^{semu} podat, zastar, Fzobrine ovaljine pič,
Pologrine u lipice glasni zitar)

II.

4. *prizor*.

^{i. prijet.}
Prijetem zebnem igla godla sigurno bismo. ^{bep} ~~godla~~
~~u doznaj gata!~~

(Oboro prebota, ne bitemu, jeli mlecni kralj je zbran narod
v gospodski misli. Traven kralj stoji Tomovine v svet-
li obliki, v krovu ne zlori pri se upira nudi.)

Heaf: Koudant je zeta' laafje! Pkaatli' nnt spomim zohojnaga,

rečta. Sin njegov prazni je njege mesto!

Narod: Zgodravjem hvalj!

Hvalj: O, hvalj mi svet, rečta!

Narod: Zgodravjem, hvalj mi svet!

Tomorine: Glebo, sem prišla, drage duce moje! Glebo mati sem, hi je pustela gaudne Polčine in vidi pred sebi to, hi ji je hudezan dele. Tomorine je došla gospodarska...

Vojak: Ki z nami ni je čez bojni gozd in v splošnih jarkih z nami je prebival.

Ulic iz narode: Ki v svetlu živem, hi ves ni pogled v raji v tujem pokostu pravi in prepričeval, da je naš narod praznjan ne re ostro, in ene moške in ene ženske pad.

Zgodovine: Tu to sem jaz že zapisale!

Vojak: Predi pravi bodo s tem hvali mi bolj, kot mi, sijanje ta čestiti.

Hvalj: Se prišel brate nam, predrago rečta, mihi svetje! Razniti je! Poručite se, jaz grem ne dele. Poskobi njimel nas si dej polchovet, ki brez abeti polike naj ne moje rečta. (Videle z Tomorine, hi se upira nam.)

Narod: Zdrav, hvalj!

2. prizor.

Tuji duh (prihajajo prišla, zanjčiro): Zdrav hvalj! - Le megi tige ne verjete, kar nam je natrjal. Res lega in prista je vda žanjja, rase domovine, leha je quart. Mi si v videli diže druge! Zojati bi mi se pečovski, hi je ne tam! Za slepa ~~ne~~ hi tam raji shijel, leha de je tukaj gospodars! Kala! Gospodars prorte, bojte, pri živinčel in oras, hi bi ti junj v svetlu ~~leha~~ magnat.

Ulic iz narode: Kaj gozni? - Lari z njim! Katalenje! Ččura!

Tvoj duh : Ni ne nabolajemo ! Ni ne sčuvamo ! Tamo rîi bi
ram odjel in ram odjel, de tebe domirine, beko
je došlo rîi, ni vedno ne beko, lej rîi de jani !

Vojak (aboj preclaj) : Ni vedno ? Tîrîi in tîrîi ar mali je
ni. Tîrîi vobojine in vobojine ! Ti, koro, pravi,
de ni vedno ? - Zgodi se !

Tamon vedno (se je prihajajo prihajaj zê prej) : O vedno je,
vedno, ali le je vedno. Za one hi tîrîi u pliza
je h preclaj in hi smej nos je polne jasti in za
ljubana krita. Porej je je prej ! Odgovorij hej od
plaza domirine le odgovorij ! Vojak mudi jî, de jati !
In beo ? - Spet le prej, mali moj !

(Kupine obaj preclaj se razdeli v dve tetu.)

I tetu : Ni res !

II - : Paar sme !

I " : Ven j injime !

II - : Kaj nas gonite ! Kulin puer !

I - : Pôste se dume ! Ne nasedajte jîme !

II - : Ni ne nasedamo ! Vi nasedate, rîi !

I - : Koro ? Koro ?

II - : Kijemu ! Kojin !

I - : Kaj, lej ? (Pôti injim)

II - : Ja, de ! Korumîste !

I - : Kaj, mi ? Korumî ! (Kôla mudi in pravi
~~zajajati in jati.~~)

Tvoj duh in Tamon vedno (abojite med tem čisto preclaj
ni rîi manjke pol, smej.) Koro !

Tamon vedno : Koro sem je pogled !

Furj dub: Ne pozeti, da sem ti pomagat!

Samu neboje: Vem, vem! Zbrena prale! (čuhabine poler)

Samorine (je prišla k prebodu in se plati): Kaj je to?

II lebu: Gogufeni juro! Pisanani!

I: ^{Vasicevami!} ~~Ne pozeti!~~ (~~sed~~ Zung far stolor.)

II: Ešte, ešte.

Samorine: Krag! Krag! Pomagaj!

Furj dub in Samu neboje (zgine).

3. prizor

Krag (neko rotopi, porcelajice): Ahur! (Vse ubline.)

Ali je to rod porode? - Ali mi narod takoj poz.
mije upodinjaje? - Vzemem vam sedaj beudo, ker
vem, da si opasno, dojetu deo x joko beko da si
ham povsti. Lehti jezge svoj pravi dam! Sam bo
goydarit svoj in se havi. Hiti teko dolgo, da se
spolnijo beude, dane hajo, ki ~~se~~ je haje reči
v. Tebo si jelle puka: V tem prešicem je hagiye
naj hulezan nase, hulezan vage naroda do tebe hraf
in do domai zemje: - Krag me pusti in beude
dane? - Ne boš piti ganičan? (Bum)

I lebu:

~~Vinje, jone~~ hi ne! Krag, mi ne!

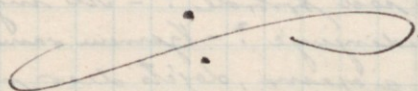
Krag (lebu II): In si? Vi hroče bti zdejice?

II lebu: Zlojice? - - Ne! - - Odpusti krag!

Krag: Odpustiam vam, ker vas je premanil furj
dub in zageljal samu neboje. In pečen
vam, da vas ne drugo hulezan do hraf
in do domorine, naj vas drugi, ocaj gl.
poler (vpritor anje do junchor, ki v doli
svoj hri za vas in za me za pluzni dam
in včer nase deo - - (Stemni se. Pusti se
Golgotu, vse je bilo in hleci + Golgotu zgine.)

Daj, bogovi, nam nove, velike ljudi,
prizgi nam belijo duhe in dohote,
daj nam vsem poznavanja pravega, da
ločimo dobro in slabo.

Daj nam pogled v živino, da se
nam ne zaneti ob pogledu v prepad.

Ki (komj ališur, hlice): Odpušti, hvalj, te greh!

Maj: Vstanite! Narod naj stoji in pozna bedi, dela in
se v plagi veči, če naj bo večem.

Tri sestre (pristopijo k hvalji.)

I. sestra: Na vseh je preloj hirode, hvalj! Obozemi jo od
nas ~~si~~ ~~grafi~~

Maj: Obozemi jo in hirode je odzete! (Tomorini) Pridi
maje in obozemi jo ne ~~ti~~, ~~odloj~~ ~~maj~~ ~~si~~
~~na gungje me to primemo~~ naše demorine ne
nosi našor belh plamen! Toj rurs'ori evr' in
hvaljine fujororije naj bo nidi pluzni, hvalni dem.

4. prizor

Primmahe: O, hvalj, nas ne pozabi!

Karika: In nas, o hvalj!

Tomorine: O, hčurhi, hčurhi, gleti moj! Za rama hupeni
vse fukice majke. O, ti Primmahe, zgolj pelici,
fujer z mojega majke. In ti Karika, giti ka glete,
hja je v veči in roholi hlił hol ligor hlił moj
mlakci pod. In lej gletar?

Primmahe: Le ptahe gravit jem quila, tlayte!

Karika: In gij taku!

Ganj roholi: Tudi rama se gijje gijje Vdore! Gij, hr.
libor gij je pelile mast gungje! Ne je roholi
nani in rami!

(Med roholi hmačurjev puhmabe roholi
deca in se gupire obrog libor Karika in
Primmahe. Shupine.)

Temni gijur se upusti. Zgodovina rama,
verelgac, ostane.

Lacton

